

Υπερβολική ζέστη, καύσων: Καμμιά βολά τὸν Αὐγουστο κάνει γεροντόκαψες.

γεροντοκέλλι τό, Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κελλί.

Οἰκία ἢ δωμάτιον οἰκίας ἐνθα διαμένουν μόνον γέροντες ἢ γραῖαι: Γεροντοκέλλι εἶναι ἐδῶ μὴ γυρεύης πάστρα.

γεροντοκλέφτης ὁ, Πελοπν. (Αἰγ.) γεροντόκλεφτας Πελοπν. (Αἰγ. Πάτρ.) γεροντόκλεφτος Ἀστυπ. γιροντόκλιφτους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κλέφτης.

Ὁ «κλέφτης», ὁ ἀγωνιστὴς τῆς Ἐπαναστάσεως, εἰς γηραιάν ἡλικίαν Πελοπν. (Αἰγ. Πάτρ.) || Ἀσμ.

Ἵς τὸ δρόμο πὺν πηγαῖναν καὶ Ἵς τῇ δεμοσά

παντήσαν ἓνα γέρο, γεροντόκλεφτα

Πάτρ. 2) Κλέφτης φυγοδικῶν, γηραλέος ἀλλ' εὖρωστος καὶ μεγαλόσωμος Ἀστυπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Μὰ αὐτὸς ἦτανε γεροντόκλεφτος καὶ τριγύριζε σὲ κείνα τὰ μέρη (ἐκ παρμυθ.) Ἀστυπ. Ἐνας γιροντόκλιφτους Αἰτωλ.

γεροντοκλωνιάζω ἀμάρτ. γερονδοκλωνιάζω Κάρπ. Λέρ. Ρόδ. ἔρονδοκλωνιάζω Κάσ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. κλωνιάζω.

Γηράσκω καὶ ἀφίνω ἀπογόνους (ἢ μεταφορὰ ἐκ τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα ἡλικιούμενα ἀποκτοῦν νέους κλώνους) ἐνθ' ἄν. || Ἀσμ.

Σὰν τὸν ἀπλάτανον τῆς Κῶς νὰ γερονδοκλωνιάσῃ τὸ χρουσανδροῦνάκι μας, παιδιὰ παιδιῶν νὰ πιάσῃ Κάρπ.

Τ' ἀνδρόννομ βοὺ ἵνηκε νὰ ζήσῃ νὰ γεράσῃ,

σὰν τὸν ἀπλάτανον τῆς Κῶς νὰ ἔρονδοκλωνιάσῃ Κάσ.

γεροντοκοιλιά ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκοιλιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κοιλιά.

Κοιλιά γηραλέου ζώου: Μιὰ γοιλιά τοῦ βουδιῶ πήραμε, μὰ ἦτονε ἔροδοκοιλιά πρέπει καὶ δὲν ἐσθάραρε γαθόλου (ἐσθάραρε=ἔβρασε).

γεροντοκολιά ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκολιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κολιά.

Ἡ μεστή, σκληρὰ κολιά (=εἶδος σκολύμου): Εὐτέες εἶναι ἔροδοκολιές! Τοῦ κόσμου τὰ ξύλα θὰ κάψῃς νὰ τσι μαερέψῃς. Δὲν εἶχεν ἄλλα χόρτα κ' ἤφερες τσι ἔροδοκολιές ἐτούτες;

γεροντοκομεῖο τό, Λεξ. Περίδ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. ἔροδοκομεῖο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. οὖσ. γεροντοκομεῖον.

Γεροκομεῖο 1, ὁ βλ., ἐνθ' ἄν.: Νὰ μὲ κάμετε θέτε νὰ πουλήσω τὰ πράματά μου νὰ σηκωθῶ νὰ πάω Ἵς τὸ ἔροδοκομεῖο (πράματα=κτηματικὴ περιουσία) Ἀπύρανθ. Ἵς τὸ ἔροδοκομεῖο τὸν ἐδιήσα, λέει, τὸ γαχοροζίζικο! αὐτόθ. Ἵς τσι πολιτεῖες ἔχει ἔροδοκομεῖα κι ὅτινα μὴν ἔχῃ κανεὶς δικοὶ δ' ἀθρῶποι, πὰ ἐκεῖ καὶ ἔροδοκομίζεται (ὅτινα=ὅταν, ἄν) αὐτόθ.

γεροντοκόμισμα τό, ἐνιαχ. ἔροδοκόμισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεροντοκομῶ, παρὰ τὸ ὅποιον καὶ γεροντοκομίζω.

Τὸ γεροκόμισμα, ὁ βλ.: Μὰ εἶδα ἔροκόμισμα τοῦ καμε; Πρὶ ἔρας' ἐπέθανε. Μὰ νιὸς ἐδὰ εἶν' ἀκόμα δὲν εἶν' ἀκόμα τοῦ ἔροδοκομισμάτου!

γεροντοκομῶ Σίφν. Τῆν. — Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. Δημητρ. γεροδοκομῶ Κρήτ. (Νεάπ. Ρέθυμν.) γερονδοκομῶ Κῶς (Καρδάμ.) ἔροδοκομῶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γεροντοκομῶν Εὐβ. (Κουρ.) γεροδοκομίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκομίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ Βυζαντ. ἀμάρτ. γεροντοκομῶ, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βυζαντ. γεροντοκομικός καὶ τῶν Βυζαντ., πιθανότατα δὲ καὶ Ἑλληνιστ., γεροντοκομεῖον, γεροντοκόμος. Πβ. καὶ γεροκομῶ.

Γεροκομῶ 1, ὁ βλ., ἐνθ' ἄν.: Ὁ πατέρας μου γεροντοκομᾷ τοὺς γέρους γονιούς του Κουρ. Γὼ τὸν ἐγερονδοκομῆσα τόμ-πατέρα μ-μας Καρδάμ. Ἀχ Θέ μου, καὶ βέφε μας ἓνα γοπέλι νὰ μᾶσε γεροδοκομήσῃ Ρέθυμν. Ἦγραφε ὅλη δου τὴ βεριουσία Ἵς τὴν ἀνιριά δου, γιὰ νὰ τότε γεροδοκομήσῃ Νεάπ. Ἵς τσι πολιτεῖες ἔχει ἔροδοκομεῖα κι ὅτινα μὴν ἔχῃ κανεὶς δικοὶ δ' ἀθρῶποι, πὰ ἐκεῖ καὶ ἔροδοκομίζεται Ἀπύρανθ. Τὸν ἦπηρε γαί τὸν ἔροδοκόμῃσε γαί τσ' ἦγραφε δὴ βεριουσία δου αὐτόθ.

γεροντοκοπέλα ἡ, σύνθη. γεροδοκοπέλα Κύθηρ. κ.ά. γιροντουκοπέλα βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κοπέλα.

Γεροντοκόρη, ὁ βλ.

γεροντοκοπελιά ἡ, ἀμάρτ. γεροδοκοπελιά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κοπελιά.

Γεροντοκόρη, ὁ βλ.

γεροντοκόπελο τό, ἀμάρτ. ἔροδοκόπελο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κοπέλι.

Ἀνὴρ προκεχωρημένης ἡλικίας παραμείνας ἄγαμος: Ἐροδοκόπελο πόμεινε κ' εὐτὸς ὁ καμένος. Τώρα πιά δὲ ὑρεύγει. Ἐπαδρεύτησα δῶρα ἱὰ δὲ δυὸ-τρία ἔροδοκόπελα. Συνών. εἰς λ. γεροντογιός.

γεροντοκοπελούδα ἡ, ἀμάρτ. ἔροδοκοπελούδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκοπέλουδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἔροδοκοπέλουδο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κοπελούδα.

Γεροντοκοπέλα, ὁ βλ.: Ἀρέσουσί σου οἱ ἔροδοκοπελούδες. Ἐπόμεινε γ' εὐτὴ κ' εἴνηκε ἔροδοκοπέλουδο. Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντοκόρη.

γεροντοκόπι τό, Τῆλ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -κόπι, διὰ τὴν ὁποίαν βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 245 κ.έξ. Συνών. βλ. εἰς λ. γεροντοβόσκι.

Γεροντομοίρι, ὁ βλ.: Τὸ ἀνώι τό ἔχασε γιὰ γεροντοκόπι.

γεροντοκόρη ἡ, κοιν. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.) γιροντουκόρ' πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ. γιροντουκόρ' Ἡπ. (Δωδών.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὖσ. κόρη.

Κόρη εἰς προκεχωρημένην ἡλικίαν, διὰ τὴν ὁποίαν παρῆλθεν ἡ ὥρα τοῦ γάμου κοιν.: Ὁ ἓνας τῆς μύριζε, ὁ ἄλλος τῆς βρώμαγε, ὥσπου ἔμεινε γεροντοκόρη κοιν. Πο-

